

przez rozłożenie spłat na raty miesięczne płatne w ciągu jednego roku.

2b. Z ulg wymienionych w ust. 2 i 2a korzystają również byli pracownicy i ich rodziny, których źródłem utrzymania jest emerytura, renta inwalidzka lub rodzinna bądź zasiłek opieki społecznej.

2c. Pracownicy wymienieni w ust. 2 pkt 2 i 4, ust. 2a i 2b, którzy przy przydziale poprzednio zajmowanego mieszkania obowiązani byli do uiszczenia wkładu mieszkaniowego, uiszczają taki wkład przy przydziale nowego mieszkania, jednak w wysokości nie przekraczającej wkładu za mieszkanie poprzednio zajmowane.

2d. O zwolnieniu bądź ulgach, o których mowa w ust. 2a i 2b, decydują jednostki wymienione w § 9 ust. 3.

2e. Do wkładu mieszkaniowego i do kosztów nabycia i podłączenia do instalacji wanny z baterią oraz pieca kąpielowego stosuje się odpowiednio przepisy §§ 8—10 oraz §§ 13—15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 października 1960 r. w sprawie wysokości kaucji oraz

warunków wynajmowania lokali mieszkalnych w domach nowych i odbudowanych (Dz. U. z 1968 r. Nr 36, poz. 250)."

4) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W razie przydziału mieszkań dla pracowników przenoszonych służbowo lub przechodzących na podstawie porozumienia pomiędzy dotychczasowym a nowym zakładem pracy do pracy w innej miejscowości — nowy zakład pracy może w uzasadnionych wypadkach dokonać również wpłaty wkładu mieszkaniowego za tych pracowników ze środków tego zakładu”.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Gospodarki Komunalnej i Finansów, wszystkim ministrom oraz prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz
Wiceprezes Rady Ministrów

274

UCHWAŁA Nr 146 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 sierpnia 1969 r.

w sprawie ustanowienia odznaki „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

§ 1. Ustanawia się odznakę „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

§ 2. Odznakę „Zasłużony dla Kultury Polskiej” nadaje się cudzoziemcom zamieszkałym za granicą oraz pracownikom zagranicznych placówek dyplomatycznych i zagranicznych instytucji naukowych lub kulturalnych w Polsce, zagranicznym organizacjom, stowarzyszeniom i instytucjom, działaczom kulturalnym, organizacjom i związkom polonijnym, a także obywatelom Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — za zasługi położone w propagowaniu za granicą dobroku kultury i sztuki polskiej lub przyczyniającym się do rozwoju kulturalnych stosunków z Polską.

§ 3. Odznakę „Zasłużony dla Kultury Polskiej” nadaje Minister Kultury i Sztuki, po uprzednim uzgodnieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych, na wniosek zainteresowanych ministrów (kierowników urzędów centralnych), instytucji kulturalnych i artystycznych, stowarzyszeń twórców i organizacji społecznych w kraju oraz kierowników przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej za granicą.

§ 4. Minister Kultury i Sztuki może pozbawić odznaki „Zasłużony dla Kultury Polskiej” w razie stwierdzenia, że wyróżniona osoba, organizacja lub instytucja podjęła działalność, wskutek której jest niegodna odznaczenia.

§ 5. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych określi wzór odznaki „Zasłużony dla Kultury Polskiej”, tryb jej nadawania, sposób wręczenia i noszenia oraz tryb pozbawiania.

§ 6. Koszty odznaki oraz wydatki połączone z jej nadaniem pokrywane będą z budżetu centralnego w części dotyczącej Ministerstwa Kultury i Sztuki.

§ 7. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Kultury i Sztuki.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz
Wiceprezes Rady Ministrów

275

UCHWAŁA Nr 147 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 sierpnia 1969 r.

w sprawie ustanowienia odznaki „Zasłużony Pracownik Łączności”.

W celu uznania zasług za wieloletnią i ofiarną pracę w służbie łączności Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustanawia się odznakę „Zasłużony Pracownik Łączności”, zwaną dalej „odznaką”.

§ 2. Odznaka jest trzystopniowa: złota, srebrna i brązowa.

§ 3. Odznaka może być nadawana pracownikom resortu łączności oraz pracownikom służb łączności zatrudnionym w innych jednostkach państwowych, w jednostkach spółdzielczych oraz organizacjach społecznych, wyróżniającym się szczególnie sumiennym wykonywaniem swoich obowiązków w pracy zawodowej i społecznej, wykazującym szcze-

gólną dbałość o mienie społeczne i odznaczającym się wysokim poziomem moralnym.

§ 4. Pracownicy wyróżnieni odznaką i posiadający wymagane warunki na równi z innymi pracownikami korzystają z pierwszeństwa:

- 1) w przedstawianiu do orderów i odznaczeń,
- 2) w awansie,
- 3) w kierowaniu na kursy zawodowe oraz na inne formy szkolenia zawodowego,
- 4) w skierowaniu na wczasy pracownicze.

§ 5. 1. Odznakę nadaje Minister Łączności, przy czym osobom zatrudnionym:

- 1) w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez innych ministrów — na wniosek właściwego ministra,
- 2) w jednostkach spółdzielczych oraz organizacjach społecznych — na wniosek właściwego centralnego związku spółdzielczego lub zarządu głównego organizacji społecznej,
- 3) w prezydiach rad narodowych — na wniosek przewodniczącego prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

2. Wręczenia odznaki i legitymacji dokonuje Minister Łączności lub upoważniona przez niego osoba.

§ 6. 1. Utrata odznaki następuje w razie utraty przez wyróżnionego praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na mocy prawomocnego wyroku sądowego.

2. Minister Łączności może pozbawić odznaki w razie stwierdzenia, że nadanie odznaki nastąpiło wskutek wprowadzenia w błąd lub że osoba wyróżniona stała się niegodna posiadania odznaki.

§ 7. Opis i wzór odznaki, zasady i tryb nadawania i wręczania oraz sposób noszenia odznaki ustali Minister Łączności.

§ 8. Wydatki związane z nadawaniem odznaki będą pokrywane ze środków Państwowego Przedsiębiorstwa Polska Poczta, Telegraf i Telefon.

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Łączności.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz
Wiceprezes Rady Ministrów

276

UCHWAŁA Nr 148 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 sierpnia 1969 r.

w sprawie akcji honorowego krwiodawstwa.

W celu stworzenia bodźców do udziału w akcji honorowego krwiodawstwa oraz organizowania tej akcji — Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Honorowym dawcą krwi jest osoba, która bezpłatnie oddaje swoją krew na potrzeby służby zdrowia.

§ 2. Honorowym dawcom krwi przysługuje:

- 1) posiłek w dniu oddania krwi,
- 2) świadczenia zakładów opieki zdrowotnej otwartej poza kolejnością,
- 3) legitymacja „Honorowego Dawcy Krwi” według wzoru ustalonego przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 3. 1. Honorowym dawcom krwi mogą być przyznawane wyróżnienia w postaci brązowej, srebrnej i złotej odznaki „Honorowego Dawcy Krwi” oraz odznaki „Zasłużonego Honorowego Dawcy Krwi”.

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej, po zasięgnięciu opinii Zarządu Głównego Polskiego Czerwonego Krzyża, ustala wzór odznak określonych w ust. 1 oraz szczegółowe zasady ich przyznawania.

§ 4. Honorowy dawca krwi będący pracownikiem powinien być zwolniony od pracy w dniu, w którym oddaje krew, na zasadach ustalonych w piśmie okólnym nr 188 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1951 r. w sprawie zwolnień od pracy krwiodawców (Monitor Polski Nr A-103, poz. 1509).

§ 5. 1. Kredyty przeznaczone na wydatki na akcję honorowego krwiodawstwa ustala się w planach finansowych stacji krwiodawstwa oraz Instytutu Hematologii.

2. Szczegółowe przepisy o wysokości kosztów związanych z uzyskaniem, pobieraniem i przetwarzaniem krwi w ramach honorowego krwiodawstwa, pokrywaniem wydatków na posiłki oraz na nagrody rzeczowe dla honorowych dawców krwi, organizowaniem, popularyzacją i prowadzeniem akcji honorowego krwiodawstwa wyda Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrami Finansów, Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Komunikacji oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Polskiego Czerwonego Krzyża i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia.

§ 6. Z kredytów określonych w § 5 ust. 1 mogą być wypłacane nagrody dla pracowników zakładów służby zdrowia, zatrudnionych przy pobieraniu krwi, jej konserwacji i przetwarzaniu, oraz dla innych osób, które się wyróżniły w werbowaniu honorowych dawców krwi.

§ 7. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom: Zdrowia i Opieki Społecznej, Finansów, Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych oraz Komunikacji.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz
Wiceprezes Rady Ministrów

277

UCHWAŁA Nr 149 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 sierpnia 1969 r.

zmieniająca uchwałę o podatku dochodowym od spółdzielczości.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 399) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W § 7 uchwały nr 189 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1955 r. o podatku dochodowym od spółdzielczości (Monitor Polski z 1967 r. Nr 1, poz. 8 i z 1968 r. Nr 35, poz. 243) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Obniża się podatek do wysokości 10% zysku osiągniętego:

- 1) przez spółdzielnie zrzeszone w Centrali Spółdzielni Ogrodniczych i zakłady tej centrali za okres od dnia 1 stycznia 1968 r. do dnia 31 grudnia 1970 r.,
- 2) przez spółdzielnie zrzeszone w Centralnym Związku

Spółdzielni Mleczarskich i zakłady tego związku za okres od dnia 1 stycznia 1969 r. do dnia 31 grudnia 1975 r.

Obniżkę podatku stosuje się pod warunkiem przekazania przez poszczególne spółdzielnie i zakłady różnicy powstałej w związku z obniżką podatku na scentralizowany fundusz rozwoju w terminie płatności podatku, z przeznaczeniem jej w całości na finansowanie inwestycji. Niezachowanie powyższych warunków spowoduje pobór podatku w wysokości określonej w ust. 1 pkt 6”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz
Wiceprezes Rady Ministrów